

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010822
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:3117010822.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci odsúdeného L. N., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 14.11.2017, č.k. 3PP/118/2017, na neverejnom zasadnutí dňa 22.03.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného L. N., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného L. N. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 26.10.2015 pod sp. zn. 2T/66/2015 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.4.2016, sp. zn. 5To/43/2015, v trvaní 2 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že k zamietnutiu žiadosti odsúdeného došlo predovšetkým z toho dôvodu, že v danom prípade absentuje materiálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v tom smere, že už samotná osoba odsúdeného nedáva dostatočné záruky, že v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa dá od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na hodnotenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ako aj na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, a predovšetkým na skutočnosť, že už v minulosti bol 7-krát súdne trestaný, a tiež už bol aj vo výkone trestu, pričom bol z výkonu trestu aj podmienenčne prepustený, ktoré skutočnosti však nevedli k náprave odsúdeného.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne bližšie odôvodnil tým, že nestotožňuje sa s výrokom prvostupňového súdu a nechápe prečo o jeho žiadosti rozhodoval Okresný súd Trnava, keď si podal žiadosť o podmienené prepustenie na Okresný súd Trenčín. Ďalej uviedol, že od podania jeho žiadosti do prejednávania ubehlo 5 a pol mesiaca, a preto bola porušená jeho 90 dňová lehota na prejednanie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. , pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z citovaných ustanovení teda vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia a to v podobe výkone polovice uloženého trestu odňatia slobody. Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Je potrebné zdôrazniť, že okresný súd v dôvodoch napadnutého uznesenia veľmi podrobne a jasne konkretizoval na základe akých skutočností dospel k záveru, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nespĺnil požadované materiálne podmienky podmiennečného prepustenia, pričom veľmi dôsledne a podrobne rozváža všetky jednotlivé skutočnosti.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Leopoldove zo dňa 6.10.2017 vyplýva, že odsúdený bol do ÚVTOS Leopoldov premiestnený dňa 4.7.2017 z ÚVTOS a ÚVV Ilava. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody možno hodnotiť kladne, príkazy a pokyny personálu ústavu plní bez pripomienok. V osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok, zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. V kolektíve odsúdených je znášanlivý, skôr priateľský, konfliktné situácie nevyvoláva. Počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do oddielu špecializovaného zaobchádzania - ochranná liečba. V Ústave na výkon trestu odňatia slobody a v ústave na výkon väzby Leopoldov bol zaradený na pracovisko zamerané na ručné šitie obuvi, kde bola jeho pracovná morálka na požadovanej úrovni, aktuálne do práce nie je zaradený, vykonáva ústavnú protialkoholickú liečbu. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiaval. Sociálny kontakt udržiava s priateľkou a kamarátom formou korešpondencie, telefonovanie a návštevy na kontakt s príbuznými nevyužíva. Odsúdený bol vychovávaný v úplnej rodine. Odsúdený je vyučený mechanikom nastavovačom, štúdium ukončil maturitnou skúškou. Po skončení štúdia pracoval rok vo výrobe a nastúpil na základnú vojenskú službu. Následne pracoval ako nastavovač lisov, montér strešných krytín, vodič nákladnej dopravy, brúsič a montér zimných záhrad. Posledný rok pracoval v Rakúsku ako vodič a staral sa o kone. Stanovené ciele programu zaobchádzania sú plnené čiastočne, nakoľko má len čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, k závislosti od alkoholu a na kontakt s príbuznými nevyužíva telefonovanie a návštevy. V rámci plnenia programu zaobchádzania je odsúdený vedený k dodržiavaniu ústavného poriadku, časového rozvrhu dňa, ku kritickému postoj k pitiu alkoholu a adekvátnemu zvládaniu záťažových situácií. Resocializačná prognóza odsúdeného sa vzhľadom na nízke riziko sociálneho zlyhania javí ako priaznivá. Záverom hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, a preto nebolo doporučené ho podmiennečne prepustiť.

Je teda nepochybné, že už i samotné hodnotenie riaditeľa Ústavu pre výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove vyznieva značne v neprospech odsúdeného. V záveroch hodnotenia sa jednoznačne konštatujú významné okolnosti, ktoré tvoria nevyhnutný predpoklad preto, aby bolo možné rozhodnúť o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Hodnotenie riaditeľa ústavu v danom prípade je jedným z dôležitých dôkazov, z ktorého je súd povinný vychádzať, pričom závery hodnotenia v tomto smere sú nepochybné a krajský súd o ich objektívnosti a správnosti nemal žiaden dôvod pochybovať.

Rovnako nebola splnená ani druhá z dvoch materiálnych podmienok v podobe možnosti očakávania, že by odsúdený v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody mohol viesť riadny život. Tu treba poukázať predovšetkým na trestnú minulosť odsúdeného, jeho 7 záznamov v registri trestov, ako aj skutočnosť, že už v minulosti odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený bol. Odsúdený má teda dostatok skúseností a možností, aby sa z predchádzajúcich odsúdení, z predchádzajúcich výkonov trestov dostatočným spôsobom poučil, avšak i napriek týmto výstrahám sa opätovne dopustil trestných činov, pre ktoré je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd poukazuje, že tieto odsúdenia jednoznačným spôsobom vykresľujú charakter a osobnostný profil odsúdeného, ktorý je veľmi dôležitým faktorom pri zvažovaní skutočností,

či odsúdený prípadne po podmienenom prepustení by mohol viesť riadny život. Sedem záznamov v registri trestov a celkové správanie sa odsúdeného v danom prípade takéto okolnosti nenapíňajú. Nie je teda možné ani podľa názoru krajského súdu u odsúdeného očakávať, že by v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody mohol viesť riadny život. Krajský súd zdôrazňuje, že osoba samotného odsúdeného s poukazom už na vyššie uvedené skutočnosti nedáva dostatočné záruky k tomu, že by v prípade jeho podmieneného prepustenia tento mohol viesť riadny život.

K námietke odsúdeného uvedenej v sťažnosti týkajúcej sa príslušnosti prvostupňového súdu na konanie o podmienenom prepustení, krajský súd poukazuje na ustanovenie § 417 ods. 1 Tr. por. z ktorého vyplýva, že príslušným súdom na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie je ten súd v obvode, ktorého sa trest odňatia slobody vykonáva. Na základe uvedeného Okresný súd Trnava bol príslušný o podanom návrhu odsúdeného rozhodovať.

Krajský súd v súvislosti s týmito skutočnosťami poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody prvostupňového rozhodnutia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach preto na ne poukazuje.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného L. N. ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.